

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodniške ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se vsprejemajo.

Vredništvo je v Seimeniških ulicah št. 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 6 uri popoldne.

Štev. 193.

V Ljubljani, v ponedeljek 24. avgusta 1896.

Letnik XXIV.

Brezbožnost vodilo politike.

Zaroka italijanskega kraljeviča s črnogorsko kneginjo Heleno je obračala zadnje dni zopet večjo pozornost na Italijo. — Da se pa kraljičina nima vzroka posebno veseliti svoje prihodnosti, zato bodo skrbeli sedaj vladajoči državniki v Rimu.

Da bodo čitatelji vsaj nekoliko vedeli, kakšnega duha je sedanjí vnanji minister Emilio Visconti Venosta, katerega je dobila blažena Italija, naj priobčimo odlomek njegovega govora, ki ga je leta 1873. tudi kot minister zunanjih zadev, govoril v državnem zboru.

„... Pokazal sem Vam, gospoda moja, da se nam ni bati niti Francije, niti Nemčije. Naši sovražniki ostanejo torej samo še klerikalci. — Toda s temi nasprotniki se ne sme postopati resno niti na Francoskem, niti na Italijanskem. (Prav dobro! na desnici.) Niso vredni, da bi se politični zbor ž njimi pečal. (Prav dobro! na desnici.) Svoboda, napredek, duh našega stoletja jim prepoveduje za vedno, da bi hrepneli po oblasti, (živahno pritrdjevanje) in če nimajo oblasti, tudi nič ne premorejo; ne morejo se niti zarotiti, niti po cestah dobiti veljavo, niti na kak drug način škodovati vladi. Vse njih grožnje obstoje v tem, da kažejo na prst božji. Kar se mene tiče, gospoda moja, se prav malo bojim tega božjega prsta (!) Ne pečam se s tem, da bi popraševal, ali je Bog, ali ga ni (!) Imam veliko boljšega dela (!); za svoja dela nisem njemu odgovoren, temveč svoji vesti, svojemu razumu, javnemu mnenju in zgodovini. (Pohvala.) Ali naj Vam povem, gospoda moja, kaj me tolaži v velikih skrbih pri službi, h kateri me je kraljevo zaupanje poklicalo? To je misel, da so vse evropske sile pri svojih delih istega mnenja, kakor mi; tudi te se ne pečajo z Bogom. Meji diplomat se to ime nikoli ne spregovori, in če bi je

kdo nevede izgovoril, bi se mi smejali. (?) Dandanašnja diplomacija ni več v starosti, ko se pravi na prvo obhajilo. (Veselost.) Varovati moramo važneje zadeve (!): vojno in mir, javni red, kupčijo, obrtnost, zveze itd.; vse to počiva na naših ubozih ramah. Da bi se pa vrh tega še z vprašanji o dozdnevem drugem svetu pečali, katerega še nihče ni videl, to se pa pravi, od naših slabih močij preveč zahtevati. Ker so torej vse moči tega mnenja, zato naj se opusti slepljenje z nevarnostmi; rimsko vprašanje je vendar že rešeno.“

„Ali mislite,“ končuje Venosta svoj govor, „da bodo moči, ki niso papeža, ko je bil še na prestolu, niti z jedno diplomatično opombo varovale, da ga bodo na ta prestol nazaj privedle? Gospoda moja, še jedenkrat ponavljam: ni vredno, da se tega bojite.“ (Senzacija.)

Naj pristavimo še poslednji stavek, s katerim je Venosta končal svoj govor:

„Jedina nevarnost, katero vidim, da vstaja na horizontu, je socijalno vprašanje!“

S tem stavkom je pač resnico povedal. Toda to bi bil moral še dostaviti, da uprav vsled tega nastaja na obzorju nevarnosti polno socijalno vprašanje, ker se, kakor je Venosta bogokletno dejal, državniki nimajo časa pečati z Bogom.

Shod v Medvodah.

(Izv. dopis.)

Včeraj si je pridobilo slov. katol. delavsko društvo zopet lep uspeh na socijalno političnem polju. Shoda, ki se je pričel točno ob 3. uri popoldne v gostilni g. Kavčiča, vdeležilo se je blizu 500 oseb, po večini vrlih zastopnikov poljedelskega stanu in tovarniških delavcev. Že od daleč je bilo brati napis: Živi slov. katol. del. društvo, dobro došli; zastave na mlajih in venci so lepo krasili zborovalni prostor. Pred otvoritvijo spregovoril č. g. Derčar, župnik

v Preski. V navdušenem, temeljitem govoru pozdravi društvo kot prireditelja shoda ter vse navzoče iz preške, sorške in smleške fare. Nato kot uvod nadaljnim govorom obširno popisuje bedo oratarja, obrtnika in delavca, pojasnuje vzroke, zakaj se delavskim stanom slabo godi. Govornik omenja žitnih borz in oderuških podjetij. Njegov govor so navzoči burno odobraval in videlo se jim je, da so jim segle govornikove besede globoko v srce. — Nato nastopi prvi društveni govornik in ob jednom predsednik shodu Rakovec. Govornik je v daljšem govoru razkrival rane kmečkega stanu, pokazal največje izkoriščevalce delavskih stanov, židovske kapitaliste, ter nato omenil tudi drugih, ki jednako prvim pritiskajo na ubogega oratarja. Konečno je narisal pot, po kateri se je mogoče otresti teh ljudskih pijavk, pozivljaj navzoče, naj pazijo pri volitvah, naj se združijo, ustanove kmetijsko zadrugo in posojilnico ter si tako z združenimi močmi pribore zmago nad oderuški izkoriščevalci.

Drugi govornik Jakopič govori o delavskem vprašanju, omenja nedeljskega počitka, zavarovanja za starost in nezgode ter bolniške blagajne. Konečno navdušuje navzoče, naj združeni vstopijo v boj za pravice delavcev.

Nadaljni govornik Gostinčar govori splošno o socijalni organizaciji, pojasnuje, kako je ta dandanes potrebna in na kaki podlagi se mora izvršiti. Nadalje preide na socijalne demokrate, omenja njihovi trditve, posebno pa navadne fraze „vera je zasebna stvar“. Njegov splošno odobravan govor je trajal nad jedno uro. Na ta način je poslušalce pripravil na govor socijalnega demokrata Brozoviča, ki se je takoj s početka oglašil k besedi ter sedaj dobil besedo. Govornik se v začetku strinja z govorom č. g. župnika. Potem se obrne proti načinu kmetijskih zadrug in posojilnic, češ, iz jednega praznega žepa se ne more v drugega nič dejati in je nasprotno vse jedno, ako imam kaj v tem ali onem žepu.

LISTEK.

Gospod Ognjišček in gospod Mravljinček.

Spisal Feliks Vran.

Na trgu pred Jenkovo gostilno, na gostilniškem vrtu, na poleg ležečem travniku in daleč naprej ob cesti se je vse trlo ljudij, — ves trg je bil na nogah. Nad cesto se je dvigal slavalok, okrašen s smrekovimi vejicami in neštevilnimi zastavami, izmed katerih so bile nekatere v naglici skrpane iz najrazličnejših pisanih cunj in papirjev.

Bilo je že blizu desatih dopoldne in solnce je žgalo z nenavadno silo, — a mestnih gostov še ni od nikoder. Prihod je napovedan ob polu desatih in že skoro tri četrt ure stoji vsa gospoda dvorskega trga sredi ceste. Občinski svetniki, vsi debeli, vsi rudeči, sploh, po čudovitem slučaju drug drugemu nenavadno podobni, stoje v vrsti pod slavalokom ter si bišejo potna čela. Casih vzdihne n. pr. gospod občinski svetnik Jež, pogleda proti Jenku in predlaga:

„Ne boj jih še... Ali bi ne bilo dobro, da spijemo v naglici vsak jeden vrček piva?“

„Prav dobro!“ opomni nato Šabec in se tudi ozre proti Jenku.

Ali tisti hip se prikaže tam daleč na cesti oblak prahu; množica se prične nemirno gibati in od vseh strani se začujejo kliči:

„Že gredo! Že gredo!... So že tukaj!“

Gospod župan, gospod sodnik in gospod predsednik krajnega šolskega sveta stopijo v prvo vrsto.

Županu kaplje pot od brade in časih ga spreleti po hrbtu nekaj mrzlega, neprijetnega. Tako izvrstno je znal svoj govor in glej vruga! zdaj ga je ponovil na tistem najmanj desetkrat, a ne more do konca...

„—; da ste si izbrali za svojo veselico ravno naš trg, to nam je Dvorjanom v čast in ponos, in ne moremo si kaj... ne morem si kaj...“ Ne gre! In vsak čas bodo tukaj!... Županu postaja zmirom bolj vroče in robec njegov je od potu čisto premočen.

„Vroče je, gospod sodnik!“

„Grožno!“ odgovori ta in zaobrbe hitro k sebi levi rokav svojega fraka; zapazil je namreč na njem velik masten madež, vsled česar si levece niti premakniti ni upal, da ne bi gospod predsednik krajnega šolskega sveta zapazil madeža ter se potem z

zadovoljstvom ozrl na svoj novi frak, katerega si je nalašč za to slavnost dal napraviti v mestu.

Takoj za temi tremi gospodi so se prazile na solnce „narodne dame“ dvorske. Sredi mej njimi je stala Tonetova Mici, suha kakor trlica, v roza-obleki, z roza-trakovi na slamniku, z roza-solnčnikom v desnici in v levici z zelenkastim bouquetom, katerega so sestavile „narodne dame“ skoro iz samih bujno razcvetelih rudečih rož. Danes je bila Tonetova Mici čudovito podobna dvorskemu županu; popolnoma iste dolge, kisle poteze krog polodprtih ust, isto potno čelo in iste skrbi. Nji so prisodili, da pozdravi mličane s krasnim, poetičnim govorom, ki ga je sestavil navdušeni davčni praktikant Zmazek. — Razložek mej županom in narodno damo je bil samo, da je oni pozabil konec svojega govora, ta pa začetek.

Za „narodnimi damami“ se je postirala dvorska čitalnica. Na čelu je stal krojač Jurij z zastavo. — Predsednik čitalnice ga je parkrat opomnil, naj se obrača z zastavo proti cesti in ne proti — Jenkovi gostilni. Ali Jurij se je pokazal danes upornika in odgovarjal je predsedniku povsem nespodobno in prav nič v smislu svečanih čustev, kakoršne bi moral gojiti ob tako slovesnem dnevu.

„Zakaj stojimo tu in čakamo, gospod pred-

Tisti, ki kaj imajo, ne potrebujejo, oni pa, ki si izposojujejo, morajo plačevati obresti. Dalje govori o varstvu delavcev, ponavlja govore raznih predgovorikov, govori o kapitalizmu ter trdi, da nam židje niso še nič posodili. Sploh zagovarja židovske kapitaliste. Ljudstvo ga ni hotelo več poslušati in ker se je bilo bati nereda, mu je predsednik hotel vzeti besedo, na kar je sam odšel s klicem: dobro ste jih „abrichtali“.

Gostinčar mu je nato odgovoril, da posojilnice sicer sedaj morajo jemati obresti, ker živimo v taki dobi. Delamo pa na to, da se to polagoma odpravi. Na trditev, da nam židje niso še nič posodili, odgovarja Gostinčar, da moramo vsi plačevati obresti židom v podobi državnih dolgov. Židom je dolžna država, državi plačujemo pa mi! Toraj nas židje izkoriščajo. Socijalna demokracija deluje za žide, ker so oni voditelji soc. demokratov, kateri živijo od delavskih novcev.

Ob 6. uri je predsednik mej pokanjem topičev s slava- in živio-klicem na sv. Očeta in presvetlega cesarja zaključil sijajni shod.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Volilni oklic štajerskih nemško-naprednih veleposestnikov. Včerajšna graška „Tagespost“ objavlja oklic, katerega so izdali vodje veleposestnikov štajerskih na volilce povodom bližnjih volitev. V uvodu se naglašja, da je dežela v zadnjem času mnogo trpela vsled raznih nezgod in da si bodo zastopniki veleposestva vedno prizadevali, spraviti v pravo sorazmerje naravnostne davke in doliade z davčno močjo „hudo zatiranega“ veleposestva. Ko se še nekoliko omenja preosnov gledé obrtnije, se preide na že neštevilnokrat ponavljano frazo o „nemški posesti“ na Štajerskem. Pri ti priliki so se vodje predrznili izjaviti, da bo trpelo slovensko prebivalstvo samo največjo škodo, ako se odtuji nemškemu kulturnemu elementu. Ta trditev se sedaj le v toliko vresničuje, ker nimajo zastopniki slovenskega prebivalstva vsled nepravilnosti merodajnih faktorjev nikakih pravic in se toraj ne morejo postaviti v bran nečuvnemu pritisku od nemške, oziroma nemčurske strani. Kakor naglo se bode pa slovenski oratar lahko popolnoma prosto gibal in sam odločeval v postavodajalnem zastopu, potem mu ne bode treba celo večnost čakati na milost nemških gospodov, ki so mu dosedaj še kaj malo koristili, nasprotno mu pa povzročili večkrat veliko škodo.

Gorenjeavstrijski liberalci so po dolgotrajnem hudem naporu konečno vendarle pregovorili nemške nacionalce, da se jim obljubili pomoč v boju zoper „klerikalce“ povodom bližnjih volitev. Liberalna klika je dobro vedela, da je postala popolno brez moči in je toraj zastoj ves njen trud za mandate v deželno zbornico, ako ji ne pride na pomoč kaka druga močnejša stranka. Sobotni listi objavljajo toraj oklic, katerega sta izdali liberalna in nemško-nacionalna stranka. V oklicu se izraža v prvi vrsti britka tožba nad katoliško stranko, katera

se ni hotela dati vjeti na nemško-nacionalne limanice in ni hotela z njimi trobiti v isti rog. Potem pa sledi grožnja, ki obstoji v tem, da se priporočajo skupni, to je liberalni in nemško-nacionalni kandidati. V kmetskih okrajih se kandidati jedne ali druge frakcije menjavajo, za glavno mesto pa imenuje vsaka stranka svojega moža, katerega izvolitev priporočata seveda obe stranki. Na ta način menijo zadati koaliranci katoliški stranki občutljiv udarec, toda ako le niso popolno slepi, morajo uvideti, da bode zaman ves njihov napor. V Gorenji Avstriji še ni izmrlo zavedno, verno ljudstvo, ki se ne dá preslepiti sladkim obljubam nasprotnikov.

Zaroka na Cetinju. Popolnem naravno je, da se veseli ves črnogorski narod s svojim gospodarjem, knezom Nikolo, povodom zaroke kneginje Helene z italijanskim kraljevičem. Da postane slovenska princezinja, hči jednega najmanjših vladarjev, ob svojem času italijanska kraljica, to je gotovo pomemben dogodek. Zato pa časopisje različno razlaga zaroko na Cetinju, ki je več ali manj politične važnosti. Slovanom neprijazni listi pišejo o tem dogodku mrzlo in s prikritim sovraštvom. Oficijelni listi naglašajo, da poroka črnogorske kneginje z italijanskim prestolonaslednikom nima političnega pomena, češ, da se je ženin le slučajno zagledal v krasno devojčico črnogorsko ter jej ponudil roko. Mažarski listi seveda ne pozdravljajo z veseljem te zveze. Drugi listi zopet jej pripisujejo veliko važnost. Tako piše neki nemški list: „Črnagora je soseda Albaniji, na katero preži Italija. Kadar se bode delila Turčija, bode Italija in Črnagora dobra zaveznika Rusije. To je, kar daje važnost italijansko črnogorski poroki“. — Dne 19. t. m. je biskup Strossmayer prejel od kneza Nikole naslednjo brzojavko: „Čast mi je naznaniti Vaši prevzišenosti zaroko moje drage hčere z Nj. visočanstvom prestolonaslednikom italijanskim“. Biskup je odgovoril: „Hvala velika na časti, katero mi izražate. Čestitam iz vse duše in srca Vašemu visočanstvu in celi slavni knežji obitelji. Čestitam divni kneginji Jeleni, katero je Bog sam odločil za izredno srečo in visok prestol. Daj Bog, da bi sveta ženitev bila izvor vsakega blagoslova, vsake sreče in blaženstva. Daj Bog, da bi bila ta ženitev tudi narodoma, katera stopata v ožjo prijateljsko zvezo, izvor sreče, napredka in slave.“

Krečansko vprašanje se ni pomaknilo niti ne za ped dalje, razmerje mej evropskimi velevladstvi, krečanskimi prebivalci in sultanom je ostalo isto. Napovedana blokada se je opustila na željo Anglije, ki noče biti sultanov žandar, le nekaj ladij se nahaja ob obrežju krečanskega otoka. Trdi se, da je zgoraj omenjeno blokado predlagal avstro-ogerski minister grof Goluhovski, toda je kmalu uvidel, da je ta ideja nepraktična in nesmisel, turško vlado braniti z ognjem in mečem zoper grške zaveznike. Sedaj se pa uradno javlja, da je Goluhovski pojasnil grški vladji, da je on s tem korakom nameraval storiti le konec dolgotrajni vstaji in prisiliti turško vlado, da dovoli v zahtevane preosnove. Nikakor pa ni bil njegov namen, glasi se dalje v dotični izjavi, pokazati kako nasprotstvo nasproti Grkom, to tem manj, ker je Grško primerno protisredstvo proti premoči Slovanov na Balkanskem polotoku. Iz vsega se toraj razvidi, da nimajo velevlasti resne volje, da bi storile odločilen korak. Angliji prevelika sebičnost in slavohlepnost nikakor ne dopušča, da bi o tem govorile ostale velevlasti, o čemer bi imela po Salisburyjevi sodbi soditi le sama Anglija. Dokler pa niso jedine vse velevlasti, tako dolgo ni misliti na kak ugoden vspeh in sultan se bode še dolgo časa lahko smejal v pest ter po svoji stari navadi zatiral krščanske narode.

Sudansko vprašanje. Akoravno so v poslednjem času nekoliko potihnula poročila o dogodkih v Srednji Afriki posebno pa ob reki Nilu, vendar je pa v najkrajšem času pričakovati novih vznemirljivih vestij, kajti od dveh stranij prete tej nevarnosti. Iz severa prodira angleško-egiptska, od juga pa ekspedicija Kongo-države. O prvi ekspediciji se je govorilo že dovolj in je toraj že znan namen angleških politikov, druga se je pa pojavila v najkrajšem času pod vodstvom nekega barona Dhanisa. Ta je zbral ogromne čete ter jih na državne stroške preskrbel z vsemi potrebščinami. Kakor poroča brusselski „Soir“ iz Afrike, so priprave že popolno dovršene in poveljnik Dhanis odrine v najkrajšem času proti Mahdistom, najmočnejšemu rodu v Srednji Afriki. Najbolj je pa značilno, da obe sovražni sili nameravata istodobno planiti na sovražnika. Iz tega nekateri listi po pravici sklepajo, da je ta namera-

van dvostranski napad že davno dogovorjena stvar. Sedaj so tudi jasne namere angleške vlade, da hoče namreč bodoče leto prodreti do skrajne meje in si utrditi popolno neodvisnost. Ta namera se je zmatrala dosedaj za gelo predrznost, toda sedaj je popolno umevna in tudi mogoča.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

Pomočništvo izven delavnice in z njim spojeni kvari niso nastali danes; zasledovati jih moremo na Avstrijskem nazaj do onega časa, ko se je začela brezmejna obrtna prostost, ki je pospeševala nastanek novih obrtnij in je tem dovela osebe brez mojsterskih pravic, ki so začetkoma prostovoljno in izjemoma, potem pa prisiljeni vsled svoje gospodarske odvisnosti, delali nepretrgoma za tuj račun.

Pri sedaj veljavnem obrtnem redu se razvija ta delavski zistem kolikor možno še divneje, ker ima pomočništvo izven delavnice, posebno v konfekcijskih kupčijah, veliko podporo in je kosni mojstri sami pospešujejo še v tem oziru, ker, da imajo cenene delavske moči, tem kažejo pot, da postanejo v razmeroma kratkem času „samostojni“.

Strogo vzeto imamo v vseh teh slučajih opraviti z obrtnimi pomožnimi delavci, ki v svojih lastnih stanovanjih delajo za tuj račun proti mezdi. Ti pa bi morali biti ravno tako, kakor drugi obrtni pomožni delavci, deležni dobrot obrtnega reda, zavarovanja proti boleznim in eventuelno tudi proti nezgodam. Morali bi pa prevzeti mala bremena, ki nastanejo vsled tega.

Ker bi imeli zategadelj tudi delodajalci dolžnosti, ne mikalo bi jih več, imeti pomočnike izven delavnice, in odpomoglo bi se marsikaterim tožbam, ki so povzročile, da je dozorel predlog, da naj se odpravi pomočništvo izven delavnice. Samo ob sebi je umevno, da bi se morala ta vreditev obrtno-pravnega stališča ozirati na vse pomočnike izven delavnice, torej tudi na one, ki spadajo pod pojem domače-obrtnih delavcev, tako da bi se imel najprvo pač napominati ministerski ukaz z dne 16. septembra 1883, št. 26.701, spremeniti tako, da bi se z ozirom na tam omenjene delavce stvar omejila tako, da bi ti ne smeli biti v nikakem mezdnem razmerju k podjetniku (tovarnarju, založniku, faktorju itd.), če bi hoteli veljati za domače-obrtnne delavce. Glasiti bi se moralo ondi:

„Za domačo obrtnost je v obče smatrati ono obrtno - produktivno delo, ki je vsled krajevne navade vršé osebe v svojih stanovanjih, bodisi kot glavni ali kot postranski posel, toda na ta način, da niso te osebe v nikakem mezdnem razmerju k podjetniku (tovarnarju, založniku, faktorju itd.) in da pri svoji pridobitni delavnosti, če ne delajo osebno, ne dajejo dela nobenim obrtnim pomožnim delavcem (pomočnikom, pomagačem, vajencem), ampak se poslužujejo svojcev lastne družine.“

Seveda bi bila potem neizogibna sprememba zadnjega odstavka § 3. zakona o bolniškem zavarovanju, zajedno pa v svrhu zboljšanja tu omenjenih kvarov tudi neobhodno potrebna, razven da bi se že s tem, da bi se razglasili ti delavci za obrtne pomožne delavce v smislu § 73. obrtnega reda, zadostilo zahtevi § 1., odstavek 2., zakona o bolniškem zavarovanju.

Iz predstoječega se pač razvidi moje mnenje o napominanem predlogu. Dasi priznavam velike socialne kvarljivosti, katere ima pomočništvo izven delavnice, vendar ne morem svetovati, da bi se to popolnoma odpravilo, in to vsled neprecenljivega narodno-gospodarskega pomena za one obrtne stroke, pri katerih imajo opravilo pomočniki izven delavnice. Nasprotno si pa usojam toplo priporočati, da bi se oziralo na predloge, ki so se stavili v odpravo teh kvarljivostij.“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. avgusta.

(„Narod“ varuh pravosti!) Minolo soboto je „Narod“ objavil članek, v katerem dokazuje, da je naša stranka kriva, ako propada pravost v našem narodu. „Narod“ tega seveda ni kriv, on namreč piše: „Jedino, kar se more navesti zoper nas, je to, da smo včasih zavrnil ali okrecali kakega višjega ali nižjega duhovnika kot aktivnega političnega nasprotnika; s tem pa smo duhovščini in pravosti le koristili hoteli, tako kakor koristi zdravnik, če z razbeljenim železom izžge rano“. — Ze ta stavek nam

nik? Ali ne bi bilo boljše, da bi jih vsprejeli na Jenkovem vrtu? Tam je senca ... pivo ...“

„Jurij, Jurij! Vam je sama pljača na skrbi, za drugo se ne brigate.“

„Krivico mi delate, gospod predsednik. Jaz sem navdušen, — ali o taki vročini, tako blizu gostilne, tu človeka mine vsako navdušenje. Ali verjamete, da imam usta tako suha in prašna, kakor še nikoli v svojem življenju?“

In Jurij je vzdihnil, ozrl se hrepeneče na gostilno, pogladil se po okroglem trebuhu in še jedenkrat vzdihnil ...

Oni veseli klici, katere je izzval prašni oblak na cesti, so kmalu potihnili. Zakaj pokazalo se je, da ne prihajajo željno pričakovani gostje, temveč Podgorčev osel, s katerim je pripeljal gluhi hlapec Miha dva prazna sodčka od Kozma.

A naposled so vendar prišli, — bilo je že skoro polu najstih. Voz za vozom je prihajal; prah se je dvigal tako gosto, da je začelo skeleti v očeh; a to ni nikogar brigalo; vse se je trlo in prerivalo, vse je kričalo naporno, hripavo. In med tem truščem je začel govoriti gospod župan. Od vzemirjenja se mu je stemnilo pred očmi, da je videl pred seboj le še nedoločne, meglene, zibajoče se in plešoče postave ... (Dalje sledi.)

zadostuje v označilo, kako „Narod“ umeva varovati
 pravnost. Vsaka beseda, ki je tu zapisana, je ne-
 resnična. Koliko časa pa je, gospoda „Narodova“,
 kar ste tako nesramno napadali duhovščino sploh,
 ne kakega posameznika, da Vas je bilo potem samih
 sram. Sploh ste vsako zasebno slabost posamez-
 nih duhovnov obešali na veliki zvon in ste pri tem
 opetovano pisali neresnico ali zadevo pristransko pre-
 tiravali. Toda mi nečemo imeti zaprtih očí in re-
 čemo: Gotovo je, da „nemarno zasebno življenje po-
 samičnih duhovnikov“, kakor „Narod“ piše, škoduje
 pravnosti ljudstva, toda to ne gre na naš rovaš. Ali
 je kedaj naša stranka to odobraval, ali nismo tega
 šestokrat obžalovali, pred tem svarili. — Ker pa
 imajo „Narodovci“ tako pozorne oči na življenje du-
 hovnov, naj pa še na-se pogledajo in na svoje so-
 mišljenike, kakšno je ondi pravno življenje. Mi ne-
 čemo grebsti po takem nenravnem gnojišču, kakor
 to „Narod“ nam nasproti dela, toda kedor sodi ne-
 pristranski, za nas ne bo sodil obteževalno. Pogledajte
 svoje spise v političnih in slovstvenih spisih in tam
 presočajte, kako se varuje čut za pravost. Tam naj-
 dete mnogo in pa hvaležnega dela!

(Odličen gost.) Na potu iz Rima v Perzijo na-
 stanil se je včeraj v tukajšnjem frančiškanskem sa-
 mostanu prevz. Tomaž Audo, kat. širokaldejski
 škof v Ourmiah v Perziji. Rojen je bil 15. oktobra
 1855 v vasi Alkoh, blizu Mozula, nekdanjega mesta
 Niniye. Za časa vatikanskega zbora je šel v Rim,
 kjer je bil v bogoslovji v kolegiju de propaganda
 fide in postal doktor modroslovja in bogoslovja. —
 1880. l. je bil v mašnika posvečen v lateranski ba-
 ziliki, od koder ga je poslala propaganda v njegovo
 domovino, v Mezopotanijo. Ondi in v Siriji je de-
 loval 12 let med ondrotnimi katoličani, in bil v pa-
 trijarhalnem kaldejskem in v dominikanskem misi-
 jonskem semenišči profesor bogoslovja in modro-
 slovja. V tem času je izdal nekaj slovstvenih del v
 širokaldejskem jeziku, med drugimi: Dictionarium
 Chaldaicum, Instructio theologia pro clericis exa-
 minandis, Versio Catechismi Romani ex iussu Cone.
 Trid., Versio „Dux sacerdotis“. 1. maja l. 1892 ga
 je v škofa posvetil kaldejski patrijarh Elija Abdi-
 jona za škofijo v Ourmiah, kjer mu zelo zavirajo
 pastirovanje trije mogočni ondroti sovražniki kato-
 liške cerkve, namreč krivoverni Nestorijanci, ame-
 rikanski presbiterijanci in angleški misijonarji. Po-
 litično gospodarijo v Perziji Rusi. Sedaj je bil v
 Rimu, kamor je šel ad limina apostolorum, in da bi
 ob tej priliki pregledal kaldejski misal, ritual in
 pontifikal. Sv. mašo je daroval včeraj ob 1/2 9., danes
 ob 7. uri pri oo. frančiškanih, in sicer v širokal-
 dejskem obredu, kateri se po vnanje popolnoma raz-
 ločuje od našega, vendar pa je lahko opaziti glavne
 dele sv. maše.

(Osebnosti.) Podpolkovnik 27. pešpolka Jos.
 Schaffner pl. Oevermark je imenovan plac-
 komandantom v Gradcu. — O. kr. okrajni glavar v
 Logatcu, Gust. dell Cott, je dobil knežji schwarz-
 burgski častni križec II. vrste.

(Nesreča.) Danes popoldne se je ponesrečil pri
 podiranju „Fürstenhofa“ 35 letni delavec, Janez Klo-
 bučar iz Bizovika pri Ljubljani. Padel je s prvega
 nadstropja in se nevarno poškodoval na glavi. Po-
 nesrečeni je oženjen in oče jednega otroka. Odpe-
 ljali so ga v bolnišnico.

(Iz Leskovca) 22. avg. Ravno je tri ura popo-
 ludne. Zvon pri sv. Ani poje hudo uro; oblaki se
 zgostijo in grozna nevihta nastane, da je temno;
 grom buči, toča pada in pada četrt ure tako de-
 bela, kot golobja jajca; opeka leti raz streh daleč
 proč; kjer ni veterinca, toča vsa okna pobije, tako
 v leskovškem župnišču vsa na severno-zapadni
 strani; voda prodira skozi strehe in stropje v sobe;
 drevje je izruvano, razlomljeno in okleščeno kot
 lanskega leta 16. maja. Polje je vse potolčeno: ajda
 je kaj lepo obetala, nje še za seme ne bode; sadje
 vse otreseno. Kako daleč in koliko na široko, zdaj
 še ne morem naznaniti. — Znano je, da so tukaj
 vsako leto topničarske vaje; tudi vsako leto se kak
 topničar ponesreči; po streli, ko je vodo trumbal,
 pri kopanju, pri kanoni in mrtvoudu. Današnja ne-
 vihta je pa celo dva usmrtila. Na zgornji graščinski
 pristavi je vihar podrl koruznjak in zid in enega
 topničarja je kozolec spričo ubil. Drugi je vozil; pri
 silni nevihti se konji splašajo, topničar pade s konja,

obleži in toča ga nevarno rani. — Dežja imamo
 preveč, pa zdaj ne bode mogel več veliko škode
 storiti.

(Iz Zagorja.) V „Narodu“ z dne 22. avgusta
 se je neki liberalček, katerega prav dobro poznamo,
 zagnal z brutalno silo ob zagorske „gospode“. Pa
 to mu pustimo, saj vemo, da je klic liberalcev glas
 vpijočega v puščavi. Naš liberalček pa navzlic svoji
 trditvi, da bere „Slovenca“ in da kar nič ne pre-
 zre — kako je to lepo od Vas — očitno laže. Le
 pregledajte še jedenkrat „Slovenca“ in berite zlasti št.
 157. Mogoče, da vam bo potem žal za tako očtno
 laž: „še nisem čital v njem (v „Slovencu“) poro-
 čila o popraviljanju naše farne cerkve.“ Druga očtna
 laž je, da so zares krasne slike Wolfve „vse uni-
 čene.“ Ne vem, ali Vas je strast tako zaslepila, ali
 pa sploh nikdar v farni cerkvi niste bili. Nič se ne
 bojte in nikar naj se Vam sree ne trga, ker niso
 še tako „zdelane“, da bi ne bilo rešitve zanje. Če
 bo kaj več stroškov, smo do cela prepričani, da Vas
 ne bo stalo popraviljanje ni krajcarja. In če javkate,
 da bi vas „gospodje“ najrajši utopili v žlički vode,
 vam povemo na vsa usta, da imamo drugega posla
 preveč. Kdo pa govori o zagorskih liberalcih? Kaj
 pa sploh hočete? Brigajte se raje, slavna liberalna
 zagorska gospoda, da dobimo slovenski pečat in da
 dobimo na kolodvor uradnike Slovence. Tu je vaše
 polje! In kako je to, da ne nesete gosp. Pelhaka,
 vodjo topliške šole v absolutno narodni „Narod“!
 Ali še niste zapazili, da ima ta gospod na svojo
 pest nemške kataloge?! Kje ste Vi! Le
 spite še naprej — za upitje mrličev se ne brigamo!

(Iz Topolovca v Istri) 22. avgusta: Cenjenim
 čitateljem je gotovo še v živem spominu grozen
 zločin, kateri se je izvršil v Malem Lošinj v Istri,
 kjer so stražarji razmesarili nedolžnega mladeniča,
 jedinca matere vdove! Vse novine so popraševale
 in raziskavale vzroke toliki zdivjanosti. — Če se ne
 motim, je eden časopis ta zločin zapisal na račun
 frimasonskih lož, katere dejansko vladajo in vodijo
 primorsko politiko. Da je resnice pogodil, potrjuje
 nam sledeči dogodek: Bilo je dne 15. avgusta, na
 veliki praznik vnebovzetja Matere Božje. Ljudstvo se
 je ravno pripravljalo k službi božji, ko se začuje
 strel po vasi Topolovski. Konjederec v spremstvu
 dveh orožnikov izbral si je ta posvečeni dan, da
 pobije vse pse brez usmiljenja. — Ljudstvo je bilo
 vsled te nezaslišane pogrde tolikega praznika silno
 razburjeno. Konjederec pobil je pse ter jih razmetal
 po njivah in cestah, ležali so tudi po sredi vasi.
 Kdo ima te mrhe pokopati —? konjederec se za to
 ne zmeni. Ljudstvo ni vedelo, bi li šlo k sv. maši,
 ali bi pokopavalo pse, da ne zasmrde. Odzvonilo je
 ravno k sv. maši, ter je bila že množica ljudstva
 zbrana, ko pride omenjena trojica pred cerkev,
 vzame psa pri župnišču ter ga na oči vseh prisot-
 nih ubije ne daleč od cerkve, — vrže kraj pota ter
 odide v bližnjo gostilno mej tem, ko se je darovala
 sv. maša. Po dovršeni službi božji nadaljuje svoje
 delo. Ni čuda, da je po popoldanski službi božji
 občinski delegat pojasnjeval možem, da vse kar nosi
 uradni naslov — ne pozna vere! Ni li tudi to po-
 jav lože —? Tako bi se hotelo ljudstvu vzeti vero
 ter ga podučiti, da je v praznik bolj potrebno pse
 pobijati in pokopavati, kakor prisostvovati službi
 božji! To se dogaja v Istri, a Slovenci na Kranj-
 skem se pripravljajo za vodstvo, — vodila jih bo loža,
 kakor vlada nas.

(Iz Buzeta) dne 20. avg. Večer pred rojstnim
 dnem našega cesarja je bilo v našem mestu vse bolj
 praznično. Na glavnem trgu oglasila se je godba.
 Igrala je avstrijsko himno. Takoj potem so zado-
 neli klici: „Erviva il nostro imperatore Francesco
 Giuseppe!“ Na mah so bila razsvetljena vsa okna.
 Po lepo svitajočih se ulicah korakala je na to godba
 na slavnostni prostor, kjer je koncertirala do pozne
 noči. Baloni so preganjali nočno tmino, raketi švi-
 gali v zrak, tu in tam se vrtela ognjena kolesa in
 med tem odmevalo je od daljnih gričev pokanje to-
 pičev. Veseli smo bili, da so Buzečani javno poka-
 zali svojo simpatijo do vladarske hiše. Vendar se
 nam je vsiljeval opravičeni strah, da te ovacije niso
 bile odkritosrčne. Vendar nijednemu, ki je bil nav-
 zoč, ni trebalo tolmača teh mislij. Brez izjeme vsi
 baloni so imeli rdeče belo - zelene okraske!!! Da

to meri čez rumeno črne kole, je umevno. Tudi se
 še spominjamo 20. septembra 1895, ko so Buze-
 čani kresove žgali v proslavo 25 letnice združenja
 Italije. Se pomnimo, ko je zbrana gospoda napijala
 smrti, pogubi cele Italije. Zakaj? Zato, ker je šla
 prelivat nedolžno italijansko kri v Afriko, namesto
 da bi prišla v Istro po neodrešence, ki ji nebi po-
 šiljali smrtonosnih krogelj v pozdrav kot „barbarski“
 Menelik, temveč le s slavaloki in odprtimi rokami
 jo sprejeli. Še vemo toda dovolj tega! Dne
 17. avgusta smo vsi skupaj klicali: „Zivel naš cesar“.
 Kaka prememba! Grešnik se je vrnil na pravi pot.
 Če so bili ti pojavi simpatije odkritosrčni, tedaj hva-
 limo naše meščane, ako je pa bila to le nesramna
 fikcija, potem kažimo s prstom za njimi. Nijeden
 nam ne sme zameriti, če jim očito kličemo: „Brez-
 značajneži, podobni ste rimskim prapradedom, ki
 so vedno zahtevali: Panem et Circenses“. Saj kjer-
 koli se maknete, povsodi kažete svoje vetrinjsko
 mišljenje — danes tako, jutri tako!

(Iz Gornjega Grada.) Naš naravoslovec in
 skrivni opazovalec je v tej stroki izvrstno izurjen,
 ker že zopet je poslal med svet sad svojega preisko-
 vanja. Sme se nadejati, da dobi v Gornjem Gradu
 najboljšo priporočilo, kedar bo, ostavši svojo katedro,
 potreboval spričevala za skrivnega policista. Toda za
 zdaj se še naj varuje, da ga pri teh studijah ne
 zasači botanična brezova metla, ki ga bo pometla s
 cestno nesnago vred še o pravem času v kot. Sve-
 tujemo mu, naj vrže svoje pero na stran, in naj ne
 piha, kar ga ne peče. — S takim pisarenjem si ne
 bo zaslužil usnjate medalije, skoravno se je postavil
 možato, kakor oni španski vitez žalostne postave, ki
 je naskakoval mline na veter.

(Pehotna kadetna šola) se bode odprla z dnem
 1. septembra t. l. v Strasu pri Mariboru.

(Toča) je zadela 22. t. m. popoldne polovico
 bizelske fare na Stajerskem in sicer ravno tiste
 kraje, kjer so najboljši vinogradi. Nekateri vinogradi
 so do cela uničeni, drugi pa le na pol. Toča je bila
 strahovita. Padale so cele ledene plošče. Več ljudij
 bilo je občutno ranjenih. Škode je okolu 60.000 gl.

(Iz Karlovca) se nam poroča: Petindvajsetlet-
 nico svoje poroke je praznoval 21. t. m. gospod
 Fran Culot, lekarnik, hišni in realitetni posestnik,
 dne 22. julija pa petindvajsetletnico lastništva apo-
 teke v Klanjcu na Hrvaškem. Njegova soproga,
 gospa Antonija Culot, je sestra ces. svetnika gosp.
 Ivana Murnika. Slavnost se je vršila v najožjem do-
 mačem krogu.

(Socijalistična ljudska prosveta.) Dunajski soc.
 demokratični časopis „Volkstribüne“, v katerem „to-
 varij“ Schuhmaier svojim vernikom same posebnosti
 razlaga, je v zadnji številki zopet nekaj tako zani-
 mivega prijavil, da je vredno, da se bolj natančno
 stvar preišče. Gospod Schuhmaier je namreč v neiz-
 merni bistrornosti svoji prišel do tega, kako in-
 ternacionalni duhovni „čudeže izdelujejo“. Dajmo
 temu „Schuhmaier“-ju samemu besedo o „nesramnih
 lažeh, s katerimi črna družba še vedno ljudi lovi“.
 Tovariš piše: „Lansko leto so se zgodili (pri avstrij-
 skem romanju v Lourd) taki-le čudeži: Župnik iz
 Koglberg-a na Tirolskem je vzel kuharico seboj v
 Lourd. Ta je morala vzeti seboj bergljo in hroma
 hoditi. Po molitvi je morala na župnikovo povelje
 bergljo proč vreči in pred očmi vseh pokazati, da
 zna zdaj dobro hoditi. Neki Ivan Landweg, pravi
 slepar iz Slovenje Bistrice, se je moral delati hro-
 mega, — potem je pa letal okoli kakor lovski pes“. To
 bi bilo res nekaj kakor nalašč za naše socija-
 liste ko bi ne bilo prav po socijalistično zlagano.
 Zadnje avstrijsko romanje v Lourd se je vršilo pred
 deset leti in ne lansko leto. Ali se sme dalje bolj
 natančno izvedeti, kje je tisti „župnik iz Koglberg-a
 na Tirolskem“. Koglberg mora biti menda na Ti-
 rolskem, ker ga ni na vsem ostalem Avstrijskem.
 Toda najhuje je to, da tudi na Tirolskem ni nobe-
 nega Koglberga. Kdo je torej slepar? Nadjamo se,
 da bode Schuhmaier-jev „Volkstribüne“ na to vpra-
 šanje s točnim in natančnim naslovom kraja in
 župnika odgovoril. To je jedno! In Ivan Landweg?
 Vnovič prosimo natančnejšega naslova o tej veličini,
 ki z omenjenim dogodkom vred pripada najbrže le
 — meseču. Če bi morda kak socijalistični slepar

Najbolje priporočena
 za preskrbljenje vseh
 v kurznem listu
 zaznamovanih
 menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
 Nr. 11, Parterre.

napravl kedaj podobno hudobijo, bi ostal za vedno dokaz, da delajo kaj takega duhovniki, ne pa „rudečkarji“. Isto velja o nadaljnjih „lepih“ stvarih, katere pripoveduje „Volkstribüne“ seveda brez dokazov. Kdor ne ve natančnih naslovov in dokazov ali ne prekliče svojih lažij pri tako surovih napadih, kakor smo zgoraj omenili, ne odvrne od sebe znamenja, — da je obrekovalce.

(Lasničarji na Fidži-otokih) igrajo precej veliko ulogo. Glavarji tistih otokov namreč jako skrbijo za lepo urejene lase. Vsak izmed njih ima lastnega „friserja“, ki nima drugega dela, kakor da skrbi, da so lasje njegovega gospoda v redu. Mora mu lase in brado mazati z različnimi dišavami, jih kodrati in zavijati na vse mogoče načine, kar vzame več ur na dan. Taki „friserji“ se smatrajo sveti in nedotakljivi; njih roke blagoslovi duhovnik; ž njimi ne smejo nič drugega opravljati; še celo jesti ne smejo ti sveti možje s svojimi rokami; vsak ima lastnega služabnika, ki mu nosi jedi v usta, kakor dveletnemu otroku. — Kakor se vidi, nečimurnost dobro plačuje svoje služabnike.

Društva.

(Novo katoliško delavsko društvo v Crni) je imelo dne 9. t. m. dobro obiskan ustanovni shod. C. g. Val. Podgore je govoril naudušeno in temeljito o namenu in pomenu katoliškega delavskega društva in o delavskem vprašanju v obče. Pristopilo je takoj 130 udov. Za predsednika je izvoljen gospod Pr. Walter, za tajnika č. g. kapelan Val. Sitelkopf. Bog daj srečo!

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: G. Franjo Petsche v Starem Trgu pri Rakeku 3 gld. 50 kr., nabrane v veseli družbi Čehov v Šmarati, 1 gld. 50 kr., iz pušice v Danah, 4 gld., nabrane pri odhodnici g. Ant. Kluna v Čitalnici, in 1 gld. iz čitalnične pušice. — Slavno uredništvo „Slovenca“ zbirko 7 gld. 35 kr. — Podružnica v Mokronogu prebitek dohodkov veselice dne 26. julija v znesku 14 gold. 67 kr. — C. g. Fran. Kadunc, župnik v Krašnji 10 gold. 70 kr., katere je nabral na novi maši č. g. Ivan Zavbi-ja v Blagovici. Za našo družbo vedno vneti Sentpeterska ženska podružnica v Ljubljani je skupila na glavni skupščini za pablače in svetinje 155 gld. 50 kr. in izročila po gđ. Skofic-evi. — Ostanite stanovitne vrle domorodkinje! Bog Vam plačaj trud stotero! Živeli vsi darovalci in njih nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Telegrami.

Celovec, 24. avgusta. Katoliška ljudska stranka je priredila včeraj štirinajst shodov, od teh je bilo najmanj slovenskih. Vsi so se izvršili sijajno.

Dunaj, 24. avgusta. Presvitli cesar je dospel danes jutraj ob 4. uri 30 minut iz Ljla.

Praga, 24. avgusta. Nemški davkoplačevalci so uložili ugovor proti sklepu občinskega zastopa v Smihovu, s katerim se je dovolilo 500 gl. za podporo češkim manjšinam v nemških mestih.

Sredec, 24. avgusta. V tukajšnjih krogih se govori o korakih vojnega ministra Petrova, ki so za sedaj odstranili nespornost, ki je vladala med njim in kraljem. Vsled tega je mogoče, da ostane Petrov na dosedanem mestu do otvoritve zasedanja bolgarske zbornice.

Rim, 24. avgusta. Nekdanji italijanski minister Martini zatrjuje v nekem listu, da je zaroka princezinje Helene na političnem polju zelo važnega pomena in naznanja, da bo dovedla princezinjo Helena svojemu so-progu italijanske vjetnike Menelikove.

Pariz, 24. avgusta. „Agence Havas“ poroča iz Aten: Konzuli v Kaneji so dobili povelje, naj svetujejo Krečanom, da vsprejmejo dovoljene pogoje. Splošno se misli, da se zastopniki kmalu vdajo. — Dnevnik „Asty“ poroča, da je turška vlada naznanila rus-kemu poslaniku, da je vsprejela razven določbe o neodvisnosti otoka predlog vevlastij glede Krete.

Carigrad, 24. avgusta. Turška vlada je naznanila poslanikom, da želi neposredno posredovanje vevemočij v dosego pomirjenja na Kreti. Danes se vrši posvetovanje mej poslaniki v tej zadevi.

Atene, 24. avgusta. Kozanski kaimakan je dal prijeti 15 kristijanov in si obdržal 150 Bašibozukov za poroke, da prepreči na ta način nadaljno klanje.

Madrid, 24. avgusta. Včeraj je prišla policija dva obrtnika, jednega zdravnika in tajnika španjsko-filipinskega kluba, ker so na sumu, da se vdeležujejo zarote na Filipinih. — Po poročilu iz obmorskih mest so odpluli parniki z vojaškimi četami proti Kubi.

Barcelona, 24. avgusta. Policija je odstranila oklice, kateri pozivljajo zaveznike kubanskih vstašev k upor, ženske pa k manifestaciji.

Bollnaes, 24. avgusta. Gojenci tukajšnega zavoda za gluhoneme so se podali na morje. Ladija je trčila ob neki plav in se razbila. Osemnajst otrok in rektorjeva so-proga je utonilo. Šest otrok so rešili.

London, 24. avgusta. „Reuters Office“ poroča iz Kandije, da je 3000 vstašev napadlo 20 manjših vasij, v katerih je stanovalo kakih 300 Mohamedanov. Vstaši so umorili več prebivalcev, zažgali 29 manjših vasij ter odvedli blizu 1000 glav živine.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta), katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. e. in kr. Visokosti prejasne gospe prestolonaslednice-vdove nadvojvodinje

Štefanije.

Steklenica velja 20 kr 126 (50—26) 6

Umrli so:

22. avgusta. Franc Gale, kajzarjev sin, 29 dni, Illova 9, božjast. — Franc Lavrin, delavčev sin, 4¹/₄ meseca, Rečne ulice 8, črevesni katar.

23. avgusta. Ivan Kalhamer, sprevednikov sin, 15 mesecev, Tržaška cesta 28, čroup.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
22	9. zvečer	730.5	16.0	sl. sever	megla	
23	7. jutraj	732.4	15.2	sl. svzh.	oblačno	22.4
	2. popol.	725.8	12.5	„	dež	
23	9. zvečer	736.3	10.7	sr. svzh.	jasno	
24	7. jutraj	738.1	6.8	sl. svzh.	megla	18.9
	2. popol.	737.0	20.3	sr. jzrah.	jasno	

Srednja temperatura sobote 17.4°, za 0.8° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 12.8°, za 5.3° pod normalom.

Dunajska borza.

Dne 24. avgusta.		
Skupni državni dolg v notah	101 gld.	75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	75
Avstrijska zlata renta 4%	123	55
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	20
Ogerska zlata renta 4%	122	45
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	35
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	960	—
Kreditne delnice, 160 gld.	367	50
London vista	119	60
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	65
20 mark	11	72
20 frankov (napoleonodor)	9	50
Italijanski bankovci	44	25
C. kr. cekini	5	64

Dne 22. avgusta.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	143 gld.	75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156	—
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	—
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	40
Tisne srečke 4%, 100 gld.	138	75
Dunavske vravnave srečke 5%	127	—
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	75
Posojilo goriskega mesta	112	—
4% kranjsko deželno posojilo	95	—
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	45
Prioritetne obveznice državne železnice	225	—
„ „ „ južne železnice 3%	171	30
„ „ „ južne železnice 5%	128	60
„ „ „ dolenskih železnice 4%	99	—

Tržne cene v Ljubljani

dne 22. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 80	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež, „	6 —	Surovo maslo, „	— 70
Ječmen, „	5 —	Jajce, jedno	— 24
Oves, „	6 —	Mleko, liter	— 10
Ajda, „	8 —	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	6 —	Telečje „	— 56
Koruz, „	5 —	Svinjsko „	— 66
Krompir, „	2 10	Koštrunovo „	— 36
Leča, hktl.	10 —	Piščanec „	— 40
Grah, „	9 —	Golob „	— 16
Fižol, „	9 —	Seno, 100 kgr.	2 14
Maslo, kgr.	— 90	Slama, 100 „	1 90
Mast, „	— 70	Drva trda, 4 kub. m.	6 20
Špeh svež, „	— 64	„ mehka, 4 „	4 60

Pod varstvom.

Janez Mihevčič, posestnik iz Nadleska, radi umobolnosti. Varuh mu je Frane Perušek ml. iz Podeckve.

V najem ali na prodaj se dá

Iepa kmetija

obsegajoč hišo z vsemi gospodarskimi poslopji in 10 oralov zemlje (vrt, travniki, njive, gozd) — ležeča ob vodi z veliko in trajno vodno močjo, toraj zelo pripravn za kako tovarno. Posstvo je 15 minut proč od kamniškega kolodvora. Odda se tudi samo vodna moč. —

Natančneje pov. Matevž Lipar v Šmarci pri Kamniku. 90 2—1 564 3—3

Hiša v najem.

V Dolenjivasi pri Ribnici odda se tik deželne ceste ležeča jednonadstropna hiša, v kateri se je dosedaj nahajala gostilna in mesarija, z dvema hlevoma, dvema kleti, kašo in vrtom za tri ali več let pod zelo ugodnimi pogoji v najem. V hiši bi se dala nastaniti tudi trgovina z mešanim blagom, ker je na zelo ugodnem prostoru. 175 3—2

Natančneje pojasnila daje Anton Ženko v Ribnici.

Jabolka za mošt

kupujem po cele vagone. Naznani naj se mi cena. — Sprejem tudi na hrano in stanovanje po 12 do 14 gld. na mesec

dva dijaka

iz kmetijske rodovine.

573 3—2

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Na račun se odda 572 3—3

gostilna

Kje, pov. upravništvo tega lista.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malage 225 gr., Cort Chin. 7 gr., Tinet. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se 444 11

lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

1 stekleničica 75 kr.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svati za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.